

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3716/2018
11.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужила АА, ББ и ВВ, све из ..., које заступа Љиљана Ранђеловић, адвокат из ..., против тужених Града Ниша, кога заступа Градски јавни правобранилац и Дирекције за изградњу Града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Града Ниша изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3268/2017 од 30.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 11.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3268/2017 од 30.01.2018. године и пресуда Вишег суда у Нишу П бр. 152/16 од 09.02.2017. године и предмет се **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 152/16 од 09.02.2017. године, обавезани су тужени да тужилама на име фактички заузете непокретности к.п. бр. ..., за изградњу Ул. ..., у површини од 3.498 м², у мерама и границама ближе одређеним у изреци, као и за к.п. бр. ..., у површини од 31 м², у мерама и границама ближе одређеним у изреци пресуде, солидарно исплате укупно износ од 16.953.316,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да им надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 781.500,00 динара. Део тужбеног захтева да им се на досуђени износ главнице исплати законска затезна камата од 31.03.2015. године као дана подношења тужбе, па до 09.02.2017. године, као дана пресуђења, одбијен је као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3268/2017 од 30.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог Града Ниша и потврђена првостепена пресуда, у односу на тужени Град Ниш.

Благовремено изјављеном ревизијом тужени Град Ниш побија првостепену пресуду, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) и утврдио да је ревизија основана.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде к.п. бр. ..., површине 3.498 м² и к.п. бр. ..., површине 31 м² изузете су решењем Народног одбора Општине Ниш од 08.11.1962. године од ранијег власника ГГ, бив. из Због непривођења изузетих парцела планираној намени, односно изградњи новог гробља, по захтеву наследника ранијег власника, тужила у овом поступку, поништено је решење о изузимању и парцеле су враћене у својину тужилама решењем Управе за имовину и инспекцијске послове од 27.07.2012. године. Претходно је Управа за имовину Града Ниша решењем пренела право коришћења на непокретности у државној својини, па и ових парцела на коришћење Граду Нишу, а ради изградње Ул ... у МК "..." у Нишу. По поништају решења од 18.11.1962. године и по извршеној деекспропријацији тужиле су се код Службе за катастар непокретности у Нишу уписале као власнице у ЛН ... КО ..., са неопредељеним уделима. Њихове враћене парцеле заузеле су изградњом Ул. ... и то парцела .. у површини од 2,043 м², док је остатак ове парцеле тренутно неасфалтиран, али је затрпан земљом и испланиран за изградњу леве траке улице. Вредност земљишта процењена је у износу од 4.804,00 динара по м², а у допунском налазу вештак је навео да је неасфалтирани део парцела тужила фактички и правно изузет постављањем уличних светиљки и усвојеним Планом регулације. Ови делови парцела нису у функцији обраде или коришћења.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом члана 58. став 1. Устава Републике Србије и Протокола бр. 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, обавезали тужене да тужилама солидарно исплате противвредност имовине која им је фактички експроприсана.

Правни закључак првостепеног суда не може се прихватити као правилан.

Поништајем решења, сагласно одредбама члана 259. став 1. Закона о општем управном поступку, поништавају се и све правне последице које је то решење произвело и предмет се враћа у стање у коме је било пре доношења решења.

Како је тужени Град Ниш током поступка истицао да је правном претходнику тужила исплаћена накнада за експроприсано земљиште у износу од тадашњих 394.290,00 динара која није враћена, не може се прихватити закључак нижестепених судова да се међусобна права и обавезе странака поводом враћања новца примљеног по основу експропријације имају расправити у другом судском поступку.

У конкретном случају, постоје два међусобна потраживања која се међусобно сусрећу, па је у поступку било нужно расправити да ли је извршеном исплатом правном претходнику тужила, који тужиле по извршеној деекспропријацији нису вратиле, престало право тужила на исплату правичне накнаде, односно да ли је обавеза туженог Града Ниша престала испуњењем.

На основу изложеног, а како су нижестепене пресуде због погрешне примене материјалног права засноване на непотпуно утврђеном чињеничном стању, морале су бити укинуте и враћен предмет првостепеном суду на поновно суђење, а на основу члана 416. став 2. ЗПП.

У наставку поступка првостепени суд ће расправити правна питања на која је указано овим решењем и донети нову, правилну одлуку.

Укинута је одлука о трошковима поступка на основу члана 165. став 3. ЗПП, јер зависи од исхода спора.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**